ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΑ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

Ανακοίνωση της Ταξικής Κίνησης για την εργατική χειραφέτηση Θεσσαλονίκης

Εδώ και βδομάδες βρίσκεται σε εξέλιξη ένας μεγάλος αγώνας εργατών και εργατριών σε διυλιστήριο στη γειτονική Αλβανία. **Στην πόλη Μπαλς (Ballsh) οι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι εδώ και 13 μήνες εν μέσω πανδημίας και διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους ακόμα και με απεργία πείνας.** Τις τελευταίες δύο βδομάδες οι γυναίκες εργάτριες αντικατέστησαν τους άντρες συναδέλφους και ήδη μια εργάτρια έχει μεταφερθεί στο νοσοκομείο με σοβαρά προβλήματα υγείας.

Η Ταξική Κίνηση για την εργατική χειραφέτηση στη Θεσσαλονίκη από την ίδρυση της έβαλε στόχο την παρέμβαση της με στόχο τη διεθνιστική, ταξική αλληλεγγύη αλλά και την ενότητα της πολυεθνικής εργατικής τάξης στη χώρα μας και στην περιοχή των Βαλκανίων. Για την κοινή πάλη των εργαζόμενων στη έξω από εθνικούς διαχωρισμούς θα προσπαθήσει να έχει συνεχή ενημέρωση από τους εργατικούς αγώνες στα

Βαλκάνια με πρωτοβουλίες αλληλεγγύης.

Παραθέτουμε την ενημέρωση με την βοήθεια συντρόφων από την Organizata Politike που δρα στη γειτονική χώρα.

Τι συμβαίνει με το διυλιστήριο;

Η ιστορία της εταιρείας διυλιστηρίων ARMO είναι η επιτομή κάθε ιδιωτικοποίησης δημόσιων περιουσιακών στοιχείων τα τελευταία 30 χρόνια του βάρβαρου καπιταλισμού στην Αλβανία. Είναι η ιστορία της ιδιωτικοποίησης της εταιρείας εξόρυξης πετρελαίου, της εταιρείας εξόρυξης χρωμίου, του προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας, της συντήρησης και της κατασκευής δρόμων, των υπηρεσιών υγείας και κάθε άλλης δημόσιας εταιρείας παραγωγής ή υπηρεσιών.

Η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης ξεκινά πάντα με την αιτιολόγηση ότι το κράτος είναι ανίκανο να διαχειριστεί τα περιουσιακά του στοιχεία ή δεν έχει χρήματα να επενδύσει. Τότε, μια εταιρεία-φάντασμα έρχεται ή προσποιείται ότι έρχεται από το εξωτερικό, αλλά στην πραγματικότητα ο ιδιοκτήτης είναι ένας Αλβανός ολιγάρχης που έχει ήδη καταλήξει σε συμφωνία με τους πολιτικούς που προωθούν την ιδιωτικοποίηση. **Η ιδιωτική εταιρεία απολύει πολλούς εργαζόμενους, αυξάνει το φόρτο εργασίας, εκτοξεύει το χρέος και τελικά καταστρέφει την παραγωγή. Αφού πλουτίζουν χωρίς να επενδύσουν τίποτα, η ιδιωτική εταιρεία εξαφανίζεται χωρίς καν να καταβάλει μισθούς και φόρους στο κράτος.**

Πριν από την ιδιωτικοποίηση, το εργοστάσιο απασχολούσε 2200 εργαζόμενους, συντηρώντας την κοινωνική συνοχή στις πόλεις Μπαλς και Φίερ. Ο ετήσιος κύκλος εργασιών της εταιρείας έφτανε τα 90-120 εκατομμύρια δολάρια, ενώ το ετήσιο κέρδος 10-15 εκατομμύρια δολάρια. Οι φόροι που πληρώθηκαν έφταναν τα 25-30 εκατομμύρια δολάρια για τα ταμεία του κράτους και η εταιρεία είχε μηδενικά χρέη. Σύμφωνα με τους

ειδικούς, το πετρέλαιο που επεξεργάζονταν σε αυτό το εργοστάσιο ήταν υψηλής ποιότητας, ιδανικό για βαρέα οχήματα μεταφοράς και με εγγυημένη ζήτηση στις περιφερειακές αγορές. Γιατί λοιπόν να ιδιωτικοποιηθεί;

Αν και το εργοστάσιο στο Ballsh ήταν κερδοφόρο, σύμφωνα με τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία που έχει επικρατήσει στην αλβανική πολιτική τα τελευταία 30 χρόνια, δεν είναι το κράτος που επενδύει σε δημόσιες εταιρείες – η λύση είναι πάντα η ιδιωτικοποίηση. Ο Σαλί Μπερίσα είναι υπεύθυνος για την απάτη με τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης του 85% των μετοχών της ARMO.

Παρόλο που η νικήτρια εταιρεία φάνηκε να είναι από τις ΗΠΑ με έναν άγνωστο ιδιοκτήτη, σύντομα αποκαλύφθηκε ότι πίσω από αυτό βρισκόταν ο Αλβανός ολιγάρχης Ρεζάρτ Τάτσι

Ο Τάτσι εξαγόρασε το εργοστάσιο για 128 εκατομμύρια ευρώ με δάνειο από τη Διεθνή Τράπεζα του Αζερμπαϊτζάν, της οποίας οι διευθυντές σήμερα φυλακίζονται για δόλια δάνεια. Ακόμα κι αν υποσχέθηκε εκατομμύρια ευρώ σε επενδύσεις, η τεχνολογία του διυλιστηρίου παραμένει μέχρι σήμερα η ίδια με το 1978. **Εν τω μεταξύ, ο αριθμός των εργαζομένων μειώθηκε σε μόλις 800 και οι συνθήκες εργασίας επιδεινώθηκαν δραστικά.** Από το 2009 έως το 2013 ο Τάτσι κατέστρεψε το εργοστάσιο, τα περιουσιακά του στοιχεία τέθηκαν ως εγγύηση για ένα χρέος που συσσωρεύτηκε λόγω μη καταβληθέντων μισθών, απλήρωτων φόρων, τραπεζικών δανείων και υποχρεώσεων σε τρίτα μέρη που έφτασαν τα 200 εκατομμύρια δολάρια. **Ενώ δεν επένδυσε χρήματα, προκάλεσε στον κρατικό προϋπολογισμό ζημία περίπου 200 εκατομμυρίων δολαρίων.**

Μετά τον Τάτσι ο αργός θάνατος

Από τη συσσώρευση ενός ανυπέρβλητου χρέους, αντί να κηρύξει πτώχευση, ο Τάτσι πούλησε τις μετοχές της εταιρείας για 50 εκατομμύρια δολάρια σε μια εταιρεία του Αζερμπαϊτζάν, την Heaney Assets Corporation, η οποία δεν έχασε χρόνο να συστήσει δύο εταιρείες-φάντασμα υπεργολάβων, τις TPD και Deveron Oil. Και οι δύο αυτές εταιρείες εκμεταλλεύτηκαν το πετρέλαιο και εξαφανίστηκαν χωρίς να πληρώσουν φόρους στο κράτος. **Εν τω μεταξύ, η ARMO υπό την κυριότητα των Αζέρων δεν κατέβαλε τους μισθούς στους εργαζόμενους, οι οποίοι πήγαν στο δικαστήριο και κέρδισαν το δικαίωμα σε 13 μισθούς για 505 εργαζόμενους. Αυτή η δικαστική απόφαση δεν έχει εφαρμοστεί μέχρι σήμερα από το κράτος.**

Το 2016, ο Έντι Ράμα ισχυρίστηκε ότι βρήκε μια λύση παρουσιάζοντας έναν Αμερικανό επενδυτή. Πίσω από αυτόν, ακριβώς όπως και ο επενδυτής του Μπερίσα , ήταν ένας ακόμα ολιγάρχης κοντά στην εξουσία – αυτή τη φορά ο Μπέσνικ Σούλα και η εταιρεία του IRTC Oil. Ένα χρόνο και τέσσερις μήνες αργότερα, η εταιρεία φάντασμα IRTC Oil εξαφανίστηκε χωρίς να πληρώσει φόρους ή μισθούς των εργαζομένων τους τελευταίους δύο μήνες. Μετά το διυλιστήριο τέθηκε σε λειτουργία από μια άλλη εταιρεία-φάντασμα – την Tosk Energy – μέχρι ένα χρόνο πριν, όταν και αυτή εξαφανίστηκε από το πρόσωπο της γης. Από τότε, το διυλιστήριο πετρελαίου έχει σταματήσει την παραγωγή και οι εργαζόμενοι είναι εκτός

εργασίας.

Στα οκτώ χρόνια που ο Έντι Ράμα είναι στην εξουσία, το εργοστάσιο λειτουργεί από διάφορες εταιρείες-φάντασμα υπεργολάβων (εγγεγραμμένες σε φορολογικούς παραδείσους και με άγνωστους ιδιοκτήτες) που έχουν πουλήσει το πετρέλαιο, αποφεύγοντας τυχόν φορολογικές υποχρεώσεις, κάθε απαραίτητη επένδυση, ακόμη και να πληρώνουν τους εργαζόμενους. Ο Έντι Ράμα και η κυβέρνησή του είναι άμεσα υπεύθυνοι για αυτήν την κατάσταση. Το συσσωρευμένο χρέος μέχρι σήμερα υπερβαίνει τα 700 εκατομμύρια δολάρια. Περίπου το 1/3 αυτού του χρέους οφείλεται στο κράτος σε απλήρωτους φόρους για πολλά χρόνια.

Οι εργαζόμενοι παραμένουν απλήρωτοι

Η απόφαση του δικαστηρίου που επιστρέφει στους εργαζόμενους τους μη αμειβόμενους μισθούς μέσω της κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων της ARMO, δεν εκτελέστηκε ποτέ. Ο λόγος για αυτό είναι επειδή το 2016 αυτά τα περιουσιακά στοιχεία δημοπρατήθηκαν, κατά κατάφωρη παραβίαση του νόμου, στην Credins Bank. Σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα της Αλβανίας, είναι οι εργαζόμενοι που βρίσκονται στην πρώτη θέση εκείνων που θα έπρεπε να αποζημιωθούν μέσω 54 περιουσιακών στοιχείων της ARMO, στη συνέχεια είναι τα φορολογικά γραφεία του κράτους, και τρίτοι είναι οι πιστωτές της τράπεζας.

Επιπλέον, το τοπικό κρατικό γραφείο ενυπόθηκων δανείων δεν καταχώρισε τα περιουσιακά στοιχεία του εργοστασίου διυλιστηρίων σε αποζημίωση για λογαριασμό των εργαζομένων μετά την απόφαση του δικαστηρίου, σύμφωνα με το νόμο. Ο λόγος για τον οποίο η δικαστική απόφαση δεν εφαρμόζεται μέχρι σήμερα είναι επειδή η ARMO δεν διαθέτει πλέον τα περιουσιακά στοιχεία με τα οποία έπρεπε να πληρώσει τους μισθούς των εργαζομένων.

Ποιος κερδίζει από την παύση λειτουργίας του εργοστασίου;

Εάν το εργοστάσιο αρχίσει να λειτουργεί πλήρως , το πετρέλαιο που διυλίζεται θα καλύπτει το 30% της ζήτησης της εσωτερικής αγοράς. **Επί του παρόντος, όλη η βενζίνη που κυκλοφορεί στην αγορά έχει εισαχθεί, όπου το μεγαλύτερο κομμάτι της αγοράς ελέγχεται από έναν άλλο ολιγάρχη τον Σεφκέτ Καστράτι,** ο οποίος εισάγει ετησίως περίπου 450.000 τόνους βενζίνης. Ο Καστράτι δεν θα είχε επωφεληθεί από τη μείωση της ζήτησης κατά 30% σε περιόδους παγκόσμιας πανδημίας, όταν οι πωλήσεις έχουν μειωθεί και η εισαγόμενη βενζίνη κινδυνεύει να παραμείνει σε απόθεμα. Εν τω μεταξύ, όλη η ακατέργαστη βενζίνη που παράγει η Αλβανία δεν διυλίζεται και δεν εισέρχεται στην εσωτερική αγορά, αλλά εξάγεται. **Η επανεκκίνηση της παραγωγής δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της Allum Corporation, του ιδιοκτήτη από το Αζερμπαϊτζάν αυτήν τη στιγμή (επίσης μια υπεράκτια εταιρεία, των οποίων οι πραγματικοί ιδιοκτήτες είναι άγνωστοι).**

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, σύμφωνα με εμπειρογνώμονες, η ισχύουσα παλαιά τεχνολογία αυξάνει το κόστος παραγωγής, προκαλώντας έλλειμμα για την εταιρεία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο από το 2013, το εργοστάσιο ξεκίνησε εκ νέου την παραγωγή μέσω εταιρειών φάντασμα για τις οποίες ο μόνος βιώσιμος τρόπος για να αποκομίσει κέρδος ήταν η αποφυγή επενδύσεων, φόρων, μισθών και πληρωμών προμηθευτών.

Ποια είναι η λύση:

Χωρίς ένα στρατηγικό μακροπρόθεσμο σχέδιο που θα εξασφάλιζε τις απαραίτητες επενδύσεις στην τεχνολογία, το εργοστάσιο δεν μπορεί να επανεκκινήσει την εργασία κερδοφόρα. **Ο μόνος τρόπος για να συμβεί αυτό είναι να επανεθνικοποιηθεί το εργοστάσιο.** Το συνολικό χρέος που συσσωρεύτηκε και οι απλήρωτοι φόροι στο κράτος για περισσότερα από τρία χρόνια θα έπρεπε να δηλώσουν αυτόματα αυτήν την εταιρεία σε πτώχευση, η οποία θα περάσει το διυλιστήριο πετρελαίου πίσω στα χέρια του κράτους.

Ο μόνος λόγος για τον οποίο η κυβέρνηση του Έντι Ράμα αρνείται να κηρύξει πτώχευση είναι επειδή ελπίζει να εφαρμόσει το ίδιο καθεστώς διαφθοράς με αυτό

που έχει κάνει μέχρι τώρα: μέσω υπεργολάβων εταιρειών-φάντασμα που δημιουργούν άμεσα κέρδη χωρίς να πληρώνουν φόρους και μισθούς, και μετά εξαφανίζονται. Οι ειδικοί εκτιμούν περίπου 200 εκατομμύρια δολάρια ως απαραίτητη επένδυση που θα μετατρέψει το εργοστάσιο σε κερδοφορία. Αυτό είναι το ίδιο χρηματικό ποσό που οφείλει η εταιρεία στο κράτος λόγω μη καταβληθέντων φόρων.

Η παράνομη δημοπρασία του 2016 που πέρασε τα περιουσιακά στοιχεία του εργοστασίου στην Credins Bank πρέπει να ακυρωθεί και αυτά τα περιουσιακά στοιχεία πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την αποπληρωμή των μισθών των εργαζομένων.

Πρέπει να δημιουργηθούν ειδικές δικαστικές δομές για να διερευνήσουν και να φέρουν μπροστά σε ποινική ευθύνη όλους εκείνους τους ολιγάρχες, διευθυντές, υπεργολάβους, κρατικούς λειτουργούς και υψηλόβαθμους πολιτικούς που έχουν εμπλακεί σε υποθέσεις διαφθοράς για όλα αυτά τα χρόνια κατά τα οποία το διυλιστήριο συσσώρευσε αυτό το τεράστιο χρέος και ωθήθηκε σε πτώχευση. Όλοι οι υπεύθυνοι πρέπει να επιστρέψουν στους ανθρώπους τα κλεμμένα εκατομμύρια δολάρια, κάτι που θα βοηθούσε στην πραγματοποίηση των απαραίτητων τεχνολογικών επενδύσεων στο εργοστάσιο.

Η φτώχεια αυξάνεται, η αγοραστική δύναμη μειώνεται και οι οικογενειακές επιχειρήσεις χρεοκοπούν, ενώ όλο και περισσότεροι πολίτες εγκαταλείπουν τη χώρα. Η επιστροφή του εργοστασίου υπό τον έλεγχο του κράτους και των εργαζομένων, με τις πολύ αναγκαίες επενδύσεις και την αύξηση του αριθμού των εργαζομένων, παράλληλα με αξιοπρεπείς και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, θα αποτελούσε χώρο αναπνοής για δεκάδες χιλιάδες πολίτες.

Εδώ και ένα χρόνο εκατοντάδες γυναίκες και άνδρες έμειναν χωρίς δουλειά, χωρίς μισθούς και χωρίς μέλλον. Αυτά που απαιτούν είναι ζωτικά δικαιώματα που τους ανήκουν με νόμο και

δικαστική απόφαση. Οι γυναίκες που συνεχίζουν την απεργία πείνας στέλνουν ένα συγκλονιστικό μήνυμα αφύπνισης της εργατικής τάξης όχι μόνο στην Αλβανία αλλά και σε κάθε γωνιά του πλανήτη που υποφέρει από την βαρβαρότητα του καπιταλισμού:

> "Είμαστε κουρασμένες, καταβεβλημένες, αγχωμένες. Με πόνο για την φίλη μας που οδηγήθηκε σε αυτήν την κατάσταση στο νοσοκομείο. Εμείς τον πόνο μας τον μετατρέπουμε σε δύναμη
>
> Είμαστε με δάκρυα στα μάτια μας. Αλλά είναι σαφές ότι θα βγούμε από εδώ μόνο νεκρές και δεν σταματάμε την απεργία πείνας αν δεν λάβουμε τους 13 μισθούς που μας οφείλουν και κερδίσαμε στο δικαστήριο".

ΤΑΞΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ για την εργατική χειραφέτηση Θεσσαλονίκης